

Решение на Съда (трети състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Дело C-462/09) ⁽¹⁾

(Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Изключение за копиране за лично ползване — Член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 — Справедливо обезщетение — Длъжник във връзка с таксата, с която се финансира това обезщетение — Дистанционна продажба между две лица, установени в различни държави членки)

(2011/С 232/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting de Thuiskopie

Ответници: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 5, параграф 2, буква б) и на параграф 5 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Право на възпроизвеждане — Справедливо обезщетение — Дистанционна продажба между две лица, установени в две различни държави членки — Законодателство, което не позволява възстановяването на обезщетение

Диспозитив

1. Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, и по-специално член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че крайният потребител, който възпроизвежда за лично ползване защитено произведение, по принцип трябва да се счита за длъжник във връзка с предвиденото в посочения параграф 2, буква б) справедливо обезщетение. Държавите членки имат все пак възможност да въведат такса за копиране за лично ползване в тежест на лицата, които предоставят на разположение на такъв краен потребител оборудване, апаратура или носители за възпроизвеждане, след като тези лица могат да отразят размера на тази такса в платената от крайните потребители цена за споменатото предоставяне на разположение.
2. Директива 2001/29, и по-специално член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че държавата членка, въвела схема за събиране на такса за копирането за лично ползване в тежест на производителя или вносителя на носители за възпроизвеждане на

защитени произведения, на територията на която възникват причинените на авторите вреди от използването за лични нужди на техни произведения от страна на установени там купувачи, е задължена да гарантира ефективно получаване от тези автори на справедливо обезщетение, предназначено да ги обезщети за тези вреди. В това отношение само по себе си обстоятелството, че продавачът — търговец на оборудване, апаратура и носители за възпроизвеждане, е установен в държава членка, различна от тази, в която са установени купувачите, е без значение с оглед на това задължение за постигане на определен резултат. При невъзможност да се осигури събирането на справедливото обезщетение от купувачите националната юрисдикция следва да възприеме тълкуване на националното право, което позволява събирането на това обезщетение от длъжник, действащ в качеството на търговец.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Upravno sodišče Republike Slovenije — Република Словения) — Marija Omejc/Република Словения

(Дело C-536/09) ⁽¹⁾

(Обща селскостопанска политика — Схеми за подпомагане от Общността — Интегрирана система за администриране и контрол — Регламент (ЕО) № 796/2004 — Възпрепятстване на проверките на място — Понятие — Земеделски производител, който не живее в стопанството — Представител на земеделския производител — Понятие)

(2011/С 232/11)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Upravno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marija Omejc

Ответник: Република Словения

Предмет

Преюдициално запитване — Upravno sodišče Republike Slovenije — Тълкуване на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210) — Понятие за възпрепятстване на извършването на проверка на място — Понятие за представител на земеделския производител, в случаите когато земеделският производител не живее в стопанството